

prima instanță: V. Muntean
instanța de apel: A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila

dosarul nr. 2ra-354/18

Î N C H E I E R E

14 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Oleg Sternioală

Judecătorii

Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Vasile Madan,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Iuliei Madan împotriva lui Vasile Madan cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copilului minor,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Vasile Madan și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, municipiul Chișinău din 15 noiembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 05 iulie 2016 Iulia Madan a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vasile Madan cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copilului minor.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la data de 19 noiembrie 2004 a încheiat căsătoria cu pârâtul. Din căsătorie au un copil minor XXXXXX, născută la XXXXXX.

Menționează că, prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 11 aprilie 2013 a fost desfăcută căsătoria și a fost stabilit domiciliul copilului minor, XXXXXX cu mama, Iulia Madan.

Invocă că, pârâtul după divorț a participat ocazional la întreținerea și educarea copilului, însă în prezent nu contribuie la întreținerea copilului minor, eschivându-se de la exercitarea obligațiilor părintești.

Relevă că, conform informației Biroului Național de Statistică din 30 iunie 2016, valoarea minimului de existență pentru un copil în vârstă de 1-6 ani în anul 2015, în orașe mari (mun. Chișinău și Bălți) a constituit suma de 1 621,5 lei în medie pe lună.

Astfel, prin prisma prevederilor art. 76 din Codul familiei și luând în considerație că, pârâtul de aproximativ doi ani muncește peste hotarele țării, având venituri neregulate și fluctuabile, lucrând ocazional, consideră că, cunatumul pensiei de întreținere urmează a fi stabilit într-o sumă bănească fixă.

Solicită încasarea de la Vasile Madan în beneficiul Iuliei Madan a pensiei de întreținere a copilului minor XXXXXX, născută XXXXXX în sumă bănească fixă în cuantum de 1500 lei lunar, până la atingerea majoratului copilului.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 15 noiembrie 2016 acțiunea a fost admisă și a fost încasat din contul lui Vasile Madan în beneficiul Iulie Madan pensia de întreținere a copilului minori, XXXXXX în sumă bănească fixă, în cuantum de 1500 lei lunar, începând cu 15 noiembrie 2016 până la atingerea majoratului. A fost încasat din contul lui Vasile Madan în beneficiul statului, taxa de stat în mărime de 540 lei.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, conform informației Biroului Național de Statistică plasată pe site-ul www.statistica.md, minimul lunar de existență pentru un copil în vârstă de la 1-6 ani, domiciliat în mun. Chișinău este de 2 081,42 lei, sumă care urmează a fi divizată proporțional ambilor părinți.

Totodată, prima instanță a reținut că, minimul de existență nu prevede cheltuielile necesare pentru dezvoltarea copilului cum ar fi: procurarea cărților, frecventarea anumitor secții sportive sau de creație, activități necesare creșterii și evoluării psiho-emoționale echilibrate a copilului, iar suma de 1 500 lei este rațională și proporțională cheltuielilor pentru întreținerea unui copil minor, mai mult că și reclamanta urmează să participe la întreținerea acestuia, făcând trimitere la prevederile art. 58, 75 alin. (1) și 76 alin. (1) din Codul familie.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2017 a fost respins apelul declarat de către Vasile Madan și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 22 decembrie 2017, Vasile Madan a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea parțială a acțiunii și încasarea pensiei de întreținere a copilului minor în cuantum de ¼ cotă-parte din salariu său și/sau alte venituri.

În motivarea recursului s-a indicat că, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt ilegale, deoarece au fost emise cu încălcarea normele de drept material și procedural și, anume, a fost interpretată în mod eronat legea, au fost apreciate arbitrar probele și pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată.

Menționează că, instanța de apel a examinat apelul în absența sa și a reprezentantului său, nu a primit citație pentru a se prezenta în ședința de judecată și nici nu a semnat avizul de recepție, deoarece în acea perioadă nu se afla pe teritoriul țării.

Invocă că, instanța de apel a examinat superficial cererea de apel și nu s-a expus asupra tuturor argumentelor invocate și, anume, referitor la faptul că, prima instanță a examinat cauza în absența sa, nu i-a înmânat copia cererii de chemare în judecată și nici nu l-a înștiințat prin citație despre locul, data și ora ședinței de judecată, încălcându-i, astfel, dreptul de acces la justiție.

Afirmă că, instanța de apel neîntemeiat nu a reținut ca probă - certificatul de salariu nr. 111 din 23 ianuarie 2017, eliberat de la locul său de muncă permanent -

ICS „Boekestijn Transpor Service” SRL, înscris care este valabil, fiind semnat de către directorul și contabilul întreprinderii.

Susține că, în speță, instanțele de judecată urmau să aplice prevederile art. 75 din Codul familiei. Or, conform pct. 4 din Hotărârea Explicativă a Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 4 din 15 aprilie 2013, instanțele de judecată la stabilirea cuantumului pensiei de întreținere se conduc de prevederile art. 75 din Codul familiei, aplică prevederile art. 76 alin. (1) din Codul familiei numai în cazul, când lipsesc date despre locul de muncă a pârâtului, salariului acestuia.

Declară că, nu are intenția de a se eschiva de la exercitarea obligațiilor părintești de întreținere a fiicei sale, mai mult, de la desfacerea căsătoriei și până în prezent a contribuit la întreținerea ei, procurându-i cele necesare.

Astfel, consideră că, instanțele de judecată ilegal și neîntemeiat au încasat pensia de întreținere a copilului minor în cuantum care constituie mai mult de jumătate din venitul său lunar.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele cauzei nu poate fi stabilită cu certitudine momentul comunicării deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Vasile Madan, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Vasile Madan, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Vasile Madan, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Vasile Madan, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic